

Z Moštěnice.

Ta Moščenská dě - di - na je smutná ne - ve - se - lá; měl jsem

v ní ga - lá - neč - ku, ta mi vy - po - vě - dě - la.

Ta Moščenská dědina
je smutná neveselá;
měl sem v ní galánečku,
ta mi vypověděla.

Jak se, milá, jak se máš?
Falešná si jako ďas,
falešnější než Jidáš,
už mně víc neuhlídáš.

A já falešná nejsem,
já upřímná panna jsem,
tři noci jsem nespala,
na tebe jsem čekala.

Když tys na mně čekala,
proč pak's mně nezbudila,
dvá vojáci s kvérama
stojijó pod oknama.

Dvů vojáci s kvérama,
sósedi s laterňama,
šelma rychtář s drábami,
ti mně póta dávali.

Jak mně pótečka dali,
do Hranic mně poslali,
ó, Hranice Hranička,
tam dostanu koníčka.

Jak mně koníčka dali,
pěkně ho osedlali,
s Pánem Bohem, má milá,
já juž jedu do Brna.

Ze St. Břeclavy.

Bart. I. 135.

Pantlič - ky ku - pu - je, ko - níč - ka ši - ru - je, že do voj - ny po - je -

de; a ked po - je - deš ty, po - je - du já ta - ky,

po - je - de - me o - bá dva.